

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

เรื่อง

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๖๖

องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

อำเภอศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า ได้พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า สมัยสามัญ สมัยที่ ๔ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยพิจารณาให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๖ และนายอำเภอศรีมหาโพธิ์ได้พิจารณาเห็นชอบลงนามแล้ว ตามหนังสือที่ว่าการอำเภอศรีมหาโพธิ์ ที่ ปจ ๐๐๒๓.๑๒/๑๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๗ นั้น

เพื่อให้การปฏิบัติเป็นไปตามมาตรา ๗๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยมีผลบังคับใช้เขตตำบลหัวหว้า เพื่อถือปฏิบัติและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน และสามารถขอดูได้ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า ได้ทุกวัน เวลาราชการ หรือทางเว็บไซต์องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า <http://www.huawa.go.th>

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

(นายสุรชัย ทนสิงห์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖
*****

หลักการ

ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐

เหตุผล

เนื่องจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ใช้บังคับมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานและมีหลักเกณฑ์ควบคุมที่ไม่เหมาะสมกับการดำเนินการในปัจจุบัน ในประเภทกิจการและบัญชีอัตราค่าธรรมเนียม จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖

*****

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบด้วย มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า และนายอำเภอ ศรีมหาโพธิ จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า ตั้งแต่วันถัดจากวันที่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๐ ให้ใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖ นี้แทน

บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

"สถานประกอบกิจการ" หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

"ผู้ดำเนินการกิจการ" หมายความว่า เจ้าของหรือบุคคลซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินการ ของสถานประกอบกิจการนั้น

"ผู้ปฏิบัติงาน" หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

"มลพิษทางเสียง" หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางอากาศ" หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางน้ำ" หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางแสง" หมายความว่า สภาวะของแสงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางความร้อน" หมายความว่า สภาวะของความร้อนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"มลพิษทางความสั่นสะเทือน" หมายความว่า สภาวะของความร้อนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"ของเสียอันตราย" หมายความว่า มูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือสิ่งอื่นใดที่ปนเปื้อนสารพิษอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน

"วัตถุอันตราย" หมายความว่า วัตถุอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย

"อาคาร" หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"อาคารที่พัก" หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อยู่ได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว และให้หมายความรวมถึงโรงเรือน บ้านพักอาศัย

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้หรือใช้สัญจรได้

"แหล่งน้ำสาธารณะ" หมายความว่า แม่น้ำ ลำคลอง ทางน้ำ บึง แหล่งน้ำ แหล่งน้ำใต้ดินและแหล่งน้ำธรรมชาติอื่น ๆ ซึ่งรัฐสงวนไว้ให้ประชาชนใช้หรือโดยสภาพประชาชนอาจใช้ประโยชน์ร่วมกัน

"มูลฝอย" หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร ถัง ถัง วัสดุ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ ในชุมชน

"สิ่งปฏิกูล" หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือที่มีกลิ่นเหม็น

"เหตุรำคาญ" หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่ก่อให้เกิดกลิ่น แสง เสียง รังสีความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่นละออง เขม่า เถ้า หรือกรณีอื่นใดจนเป็นเหตุให้เสื่อมหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

"การค้า" หมายความว่า การประกอบธุรกิจ การพาณิชย์ การอุตสาหกรรม การเกษตร การผลิต หรือการให้บริการใด ๆ เพื่อหาประโยชน์อันมีมูลค่า

"ราชการส่วนท้องถิ่น" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลทั่วหัว

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนตำบลทั่วหัว

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายกองค้การบริหารส่วนตำบลทั่วหัวเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้ กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

(๑) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

(๑.๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ ทุกชนิด

(๑.๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมี ลักษณะ ทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

(๒) กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๒.๑) การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่ จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขายในตลาด

(๒.๒) การหมัก ฟอก ดาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์

(๒.๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมิได้แปรรูป

(๒.๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์

(๒.๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนสัตว์หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ดาก เเผาหรือกรรมวิธีใด ๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร

(๒.๖) การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชหรือส่วนหนึ่ง ส่วนใดของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์

(๒.๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั่ง

(๓) กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่าง ๆ

(๓.๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลาจ๋า ปลาเจ้า กุ้งเจ้า ปลาสาม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเคย น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แซ่ฉิม จากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น

(๓.๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการดาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่นเคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เเผา หรือวิธีอื่นใด

(๓.๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ลูกชิ้น

(๓.๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเส้นหมี่ ขนมหิน ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี๋ เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์ อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๗) การผลิตบะหมี่ มักกะโรนี สปาเก็ตตี้ พาสตา หรือผลิตภัณฑ์ อื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน

- (๓.๘) การผลิต ขนบึงสด ขนบึงแห้ง จันอับ ขนบึงเปียะ ขนบึงอบอื่น ๆ
- (๓.๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำมัน หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำมันสัตว์
- (๓.๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม
- (๓.๑๑) การผลิตไอศกรีม
- (๓.๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ
- (๓.๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่น ๆ
- (๓.๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเมา
- (๓.๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ
- (๓.๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง
- (๓.๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด
- (๓.๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด
- (๓.๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร
- (๓.๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม
- (๓.๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ
- (๓.๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น
- (๓.๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร
- (๓.๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร
- (๔) กิจการที่เกี่ยวข้องกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด
- (๔.๑) การผลิต โม่ บด ผสม หรือบรรจุยา
- (๔.๒) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระจกยาเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย
- (๔.๓) การผลิต บรรจุ สาลี ผลิตภัณฑ์จากสาลี
- (๔.๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป
- (๔.๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดต่าง ๆ
- (๕) กิจการที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร
- (๕.๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช
- (๕.๒) การล้าง อบ ร่ม หรือสะสมยางดิบ

(๕.๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ แป้งจากพืช หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๕.๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม

(๕.๕) การผลิตยาสูบ

(๕.๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช

(๕.๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย

(๕.๘) การผลิตเส้นใยจากพืช

(๕.๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

(๖) กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๖.๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ ด้วยโลหะหรือแร่

(๖.๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจกรรมที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)

(๖.๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน ริด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจกรรมที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)

(๖.๔) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจกรรมที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)

(๖.๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจกรรมที่ได้รับใบอนุญาต ใน (๖.๑)

(๖.๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่

(๗) กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล

(๗.๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๗.๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๗.๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๗.๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย

(๗.๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์

(๗.๖) การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่

(๓.๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ ถ่วงล้อ

(๗.๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

(๗.๙) การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลเก่า

(๘) กิจกรรมที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ

(๘.๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๘.๒) การเลื่อย ซอย ชัด ไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ ด้วยเครื่องจักร

(๘.๓) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากไม้

(๘.๔) การอบไม้

(๘.๕) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ รูป

(๘.๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์ อื่นใดด้วยกระดาษ

(๘.๗) การผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ

(๘.๘) การเผาถ่าน หรือสะสมถ่าน

(๙) กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ

(๙.๑) การประกอบกิจการสปา เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๙.๒) การประกอบกิจการอาบ อบ นวด

(๙.๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๙.๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่ เป็นการให้บริการที่ในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๙.๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรม ที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราว สำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙.๖) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙.๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรู

(๙.๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๙.๑)

(๙.๑๐) การประกอบกิจการการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๙.๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย

สิ่งแวดล้อม

- (๙.๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก
- (๙.๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม
- (๙.๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์
- (๙.๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ
- (๙.๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือ
- (๙.๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย
- (๙.๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็ก ที่บ้านของผู้รับบริการ
- (๙.๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุ ที่บ้านของผู้รับบริการ
- (๙.๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ดัดขน รับเลี้ยง หรือรับฝากสัตว์ ชั่วคราว
- (๙.๒๒) การประกอบกิจการให้บริการบานสะสมตู้บรรจุสินค้า หรือลานจอดรถหัวลากตู้บรรจุ

สินค้า

(๑๐) กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

- (๑๐.๑) การปั่นด้าย กรอด้าย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยมือ
- (๑๐.๒) การสะสมบปอ ป่าน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์
- (๑๐.๓) การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ ด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๖) การพิมพ์ ผ้า และสิ่งทออื่น ๆ
- (๑๐.๗) การซัก อบรีด หรืออัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร
- (๑๐.๘) การย้อม ฟอก กัดสี ผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

(๑๑) กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หวาย ซีเมนต์ หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึง

- (๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ ดินเผา
- (๑๑.๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหินด้วยเครื่องจักร
- (๑๑.๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ อื่น ๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึง
- (๑๑.๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน หวาย วัสดุ ก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก ดูด โม่ บด หรือย่อยด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้ รับใบอนุญาตใน (๑๑.๒)
- (๑๑.๕) การเจียรระไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุคล้ายคลึง
- (๑๑.๖) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์ หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ ต่างๆ
- (๑๑.๗) การผลิตขอล็ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน
- (๑๑.๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม
- (๑๑.๙) การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๑๑.๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย

(๑๑.๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

(๑๑.๑๒) การล้าง การขัดด้วยการฟันทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุ อื่นใด ยกเว้น กิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๕)

(๑๒) กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่าง ๆ

(๑๒.๑) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำละลาย

(๑๒.๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ

(๑๒.๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ ปิโตรเลียม

(๑๒.๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก

(๑๒.๕) การขนส่ง ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๗.๑)

(๑๒.๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึง

(๑๒.๗) การโม่ สะสม หรือบดขั้น

(๑๒.๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

(๑๒.๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

(๑๒.๑๐) การเคลือบ ชุบวัตถุ ด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึง

(๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึง

(๑๒.๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมี ดับเพลิง

(๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(๑๒.๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบ ในการผลิต ดอกไม้เพลิง

(๑๒.๑๕) การผลิตเซลล์แก๊ส หรือสารเคลือบเงา

(๑๒.๑๖) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๒.๑๗) การผลิต สะสม หรือบรรจุขาว

(๑๓) กิจการอื่น ๆ

(๑๓.๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๑๓.๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์

ไฟฟ้า

(๑๓.๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุ ที่คล้ายคลึง

(๑๓.๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(๑๓.๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้

- (๑๓.๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า
- (๑๓.๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรรูป เป็นผลิตภัณฑ์ใหม่
- (๑๓.๘) การพิมพ์ เขียน พ่นสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุ ที่มีใช้สิ่งทอ
- (๑๓.๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา
- (๑๓.๑๐) การบรรจุ หีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร
- (๑๓.๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค
- (๑๓.๑๒) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง
- (๑๓.๑๓) การผลิต สะสม หรือขนส่งไปโอดีเซล เอทานอลหรือน้ำมันเชื้อเพลิง

ข้อ ๗ ผู้ดำเนินกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องควบคุมภายในองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหว้าต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ รวมทั้ง กฎกระทรวงและประกาศกระทรวงออกตามความในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สถานประกอบกิจการที่ตั้งอยู่ในท้องที่ ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วย การควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับสถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน หรือสถานประกอบกิจการที่มีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไปสำหรับผู้ดำเนินกิจการปฏิบัติ
เกี่ยวกับการดูแลสภาพหรือสุขลักษณะของสถานที่ที่ใช้ดำเนินกิจการ
และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ

ส่วนที่ ๑

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๘ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงพยาบาล โรงเรียน สถานศึกษา สถานเลี้ยงเด็กสถานดูแลผู้สูงอายุหรือผู้ป่วยพักฟื้นหรือผู้พิการ หรือสถานที่อื่นใดที่ต้องมีการคุ้มครองสุขภาพของประชาชนเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องไม่อยู่ในระยะที่อาจส่งผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน หรือต้องจัดให้มีระบบป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงลักษณะ และประเภทของสถานประกอบกิจการ การกำหนดสถานที่อื่นใดเพิ่มเติม การกำหนดระยะห่าง และการกำหนดให้มีระบบป้องกันตามวรรคหนึ่ง

ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับกับสถานประกอบกิจการที่เป็นโรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการที่มีอาคารต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง และเหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทางหนีไฟ บันไดหนีไฟ หรือทางออกฉุกเฉินให้มีลักษณะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายอื่นที่

เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอและมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

ข้อ ๑๐ สถานประกอบการกิจการที่มีอาคารต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบการกิจการที่มีอาคารต้องมีห้องน้ำและห้องส้วม ตามแบบและจำนวนที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาด ให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๑๒ สถานประกอบการกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกต้องลักษณะ ดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุ หรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับประเภทและปริมาณของมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับ และบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดมูลฝอยเองต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อกำหนดของท้องถิ่น และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษ หรือวัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๓ สถานประกอบการกิจการต้องดูแลมิให้มีน้ำท่วมขังบริเวณสถานประกอบการและจัดให้มีการระบายน้ำหรือการดำเนินการอย่างใด ๆ ด้วยวิธีที่เหมาะสมเพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญ หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพแก่ประชาชนในบริเวณใกล้เคียง

ในกรณีที่มีน้ำทิ้งหรือน้ำเสียเกิดขึ้นจากสถานประกอบการตามวรรคหนึ่งซึ่งการดำเนินการของสถานประกอบการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ สถานประกอบการต้องดำเนินการตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดสถานประกอบการที่ต้องจัดให้มีบ่อดักไขมัน และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดให้มีบ่อดักไขมัน รวมทั้งมาตรฐานของบ่อดักไขมันดังกล่าว

ข้อ ๑๔ สถานประกอบการกิจการต้องมีการป้องกัน และกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะนำโรค ให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๑๕ สถานประกอบการกิจการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร หรือการเสิร์ฟอาหารสำหรับผู้ปฏิบัติงาน ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลอาหาร ทั้งนี้ตามข้อกำหนดของท้องถิ่น

ข้อ ๑๖ สถานประกอบการกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย ปลอดภัย เป็นสัดส่วน และดูแลรักษาความสะอาดให้ถูกต้องตามสุขลักษณะและอนามัย เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และไม่ก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๗ สถานประกอบการกิจการต้องจัดให้มีน้ำดื่มสะอาดที่มีคุณภาพไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ คุณภาพน้ำบริโภคของกรมอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอทุกวัน รวมทั้งจัดให้มีภาชนะรองรับน้ำดื่มที่สะอาด และปราศจากสิ่งปนเปื้อนที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และสถานที่ตั้งน้ำดื่มและลักษณะการนำน้ำมาดื่มต้องไม่เกิดการปนเปื้อนจากสิ่งสกปรกหรือสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๑๘ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่มีปริมาณและคุณภาพเหมาะสม ต่อการประกอบกิจการนั้น ๆ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงน้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิต

ข้อ ๑๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้งสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ดังนี้

(๑) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทาง ดังต่อไปนี้

(๑.๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๑๑ ตัว ถึง ๒๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๑.๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๒๑ ตัว ถึง ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๑.๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๑ ตัว ถึง ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๑.๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕๐๑ ตัว ถึง ๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๑.๕) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป

(๓) ต้องจัดให้มีบริเวณเลี้ยงสุกรเป็นสัดส่วน และอยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะแหล่งน้ำสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคา หรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสุกรนั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันตามข้อบัญญัตินี้

(๔) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๔๐ เมตร และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสีย และสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ รวมถึงกรณีมีการชะล้างของน้ำฝน

ข้อ ๒๐ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ตั้งสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้งต้องอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียนสถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ และไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยต้องมีระยะห่างจากสถานที่ดังกล่าวข้างต้นและแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทาง ดังต่อไปนี้

(๑.๑) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก น้อยกว่า ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร

(๑.๒) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ตั้งแต่ ๕๐๐ ตัวถึง ๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๑.๓) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ตั้งแต่ ๕,๐๐๐ ตัว ถึง ๑๐,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร

(๑.๔) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก เกินกว่า ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมซึ่งอยู่ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร และต้องมีการป้องกันการไหลของน้ำเสียและสิ่งปนเปื้อนลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะ รวมถึงกรณีมีการชะล้างของน้ำฝน

(๓) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ปีก ตลาดนัด ค้าสัตว์ปีก อย่างน้อย ๕ กิโลเมตร

(๔) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องจัดให้มีบริเวณสำหรับเลี้ยงสัตว์นั้นเป็นสัดส่วนอยู่ห่างจากเขตที่ดินสาธารณะหรือที่ดินที่มีเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้น ไม่น้อยกว่า ๑๕ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกันให้ใช้หลักเกณฑ์ตามข้อ ๒๐ (๑) โดยพิจารณาจากจำนวนการเลี้ยงสัตว์ปีกที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นเกณฑ์ในการกำหนดขอบเขตระยะห่าง

ข้อ ๒๑ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนและส่วนประกอบ ดังนี้

(๑) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสุกร ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒) พื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่ายมีความลาดเอียงที่เหมาะสมให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก

(๓) หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๔) โรงเรือนเลี้ยงสุกรต้องมีที่ขังหรือปล่อยสุกรกว้างขวางเพียงพอ มีคอกกั้นเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสุกร ไม่ให้สุกรอยู่อย่างแออัด

(๕) จัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศได้ดี

(๖) ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมถึงผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

(๗) สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหารควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๒๒ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของโรงเรือนและส่วนประกอบ ดังนี้

(๑) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคง แข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ปีก

(๒) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องเป็นพื้นแน่นหรือทำด้วยวัสดุแข็งแรง ไม่เปียกชื้นไม่มีน้ำขัง ทำความสะอาดง่าย

(๓) หลังคาหรือฝ้าเพดานต้องทำด้วยวัสดุที่มีความคงทน แข็งแรง มีความสูงจากพื้นถึงมุมเสาที่เป็นฐานอย่างน้อย ๒ เมตรขึ้นไป

(๔) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องมีพื้นที่ในการเลี้ยงเพียงพอ เพื่อให้สัตว์ปีกอยู่อย่างสบายไม่อึด เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๕) จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ

(๖) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก ระบบเปิดต้องมีตาข่ายคลุมเพื่อป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค และต้องจัดให้มีการระบายอากาศที่ดี

(๗) โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก ระบบปิดต้องจัดให้มีการระบายอากาศ ฝุ่นละออง และก๊าซต่าง ๆ ให้เป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์และสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตร และอาหารแห่งชาติ

(๘) ถนนภายในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องใช้วัสดุคงทน ไม่ก่อให้เกิดฝุ่นละอองหรือต้องมีวิธีการอื่นใดที่มีความเหมาะสมในการควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นละออง และมีความกว้างที่เหมาะสม สะอาด สะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมทั้งการนำผลผลิตเข้าหรือออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก

(๙) สถานที่เก็บอาหารสัตว์ โรงผสมอาหารสัตว์ พื้นที่เก็บวัสดุรองพื้น พื้นที่ทำลายซากสัตว์พื้นที่รวบรวมมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ ต้องจัดเป็นสัดส่วน มีความมั่นคงแข็งแรงและถูกหลักสุขาภิบาล

(๑๐) บริเวณประตูทางเข้าและออกสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องจัดให้มีการฆ่าเชื้อโรคโดยวิธีต่าง ๆ เช่น บ่อน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือโรงพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรค หรือเครื่องพ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคหรืออ่างจุ่มน้ำยาฆ่าเชื้อโรค เป็นต้น

ข้อ ๒๓ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะเครื่องมือเครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้ สำหรับกิจการเลี้ยงสุกร ดังนี้

(๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงสุกรต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๒) ต้องมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ต้องมีการเก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสมและเป็นระเบียบเรียบร้อย

(๔) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตซ์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี

(๕) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่ม สำหรับบริการผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสุกร โดยลักษณะการนำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือปนเปื้อน

(๖) ต้องจัดให้มีน้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำใช้ในแต่ละวัน

(๗) กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ต้องตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๒๔ ผู้ดำเนินการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้ สำหรับการประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ดังนี้

(๑) เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิทช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดี กรณีใช้อุปกรณ์การเลี้ยงสัตว์แบบอัตโนมัติต้องมีการตรวจสอบการทำงานทุกวันถ้าพบว่าชำรุดต้องดำเนินการแก้ไขทันที หรือมีขั้นตอนการจัดการที่เหมาะสม และมีอุปกรณ์สำรองเมื่อเกิดการชำรุดเสียหาย เฉพาะโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ระบบปิดต้องมีสัญญาณเตือนกรณีระบบขัดข้อง

(๒) น้ำที่ใช้ในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องเป็นน้ำสะอาดเหมาะสมต่อการนำไปใช้ปราศจากการปนเปื้อนมูลสัตว์หรือน้ำเสียจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก และมีปริมาณเพียงพอสำหรับการใช้ในแต่ละวันโดยมีระบบสำรองน้ำไว้ใช้ในกรณีฉุกเฉิน

(๓) ต้องจัดให้มีน้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้สำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกและปนเปื้อนกรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาดตรวจสอบระบบท่อน้ำ และทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

ข้อ ๒๕ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงาน และปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๖ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิงตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีกรบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๒๗ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ โรคที่สงสัยหรือโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร โรคทางเดินหายใจ บาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ หากระหว่างปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าวต้องหยุดพักรักษาให้หาย

(๒) ต้องมีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานแรกรับเข้าทำงาน และผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปี และตรวจความเสี่ยง ตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน

(๓) ต้องจัดให้มีชุดปฏิบัติงานที่มีความสะอาดและเหมาะสม พร้อมทั้งจัดให้มีอุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลให้เหมาะสมตามลักษณะงาน เช่น รองเท้าบูท ถุงมือ หน้ากาก เป็นต้น ทั้งนี้ ต้องมีมาตรการในการควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานสวมใส่อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัยส่วนบุคคลตลอดเวลาการปฏิบัติงานทุกครั้ง

(๔) ต้องจัดให้มีสถานที่ชำระล้างร่างกายและชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้นภายในสถานประกอบกิจการ

(๕) มีมาตรการ หรือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานการดูแลด้านสุขภาพอนามัยสำหรับผู้ปฏิบัติงาน และมีมาตรการควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคนถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด

ข้อ ๒๘ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน ดังนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสุขภาพเป็นประจำทุกปี และต้องมีสุขภาพแข็งแรงไม่เป็นโรคติดต่อ โรคที่สังคมรังเกียจ โรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หูน้ำหนวก บาดแผลติดเชื้อ และไม่เป็นพาหะนำโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด อีสุกอีเส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคดังกล่าว ต้องหยุดรักษาให้หาย

(๒) สถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ขนาดตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไปต้องมีผู้ดูแลด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย ๑ คน โดยเป็นผู้มีความรู้และผ่านการอบรมการจัดการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมและสุขวิทยาส่วนบุคคล

(๓) ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย การป้องกันตนเองจากโรคติดต่อจากสัตว์สู่คน และการควบคุมสัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๔) ผู้ปฏิบัติงานในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๔.๑) อาบน้ำ สระผม ชำระล้างร่างกายให้สะอาดทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก และต้องล้างมือด้วยสบู่ทุกครั้งภายหลังออกจากห้องส้วม หรือจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๔.๒) จุ่มเท้าในอ่างน้ำยาฆ่าเชื้อโรคและล้างมือก่อนเข้าและออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก

(๔.๓) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีกจัดไว้ให้โดยต้องเป็นชุดที่สะอาดและเหมาะสมกับแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๔.๔) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผลด้วยที่ปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีมือต้องสวมถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

(๔.๕) ผู้ปฏิบัติงานไม่ควรพักอาศัยในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกข้อ ๒๘ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกรต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ดังนี้

ข้อ ๒๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสุกร ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสีย มูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ดังนี้

(๑) ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐานโดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบาย

(๒) น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้วต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการ

(๓) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยในสถานประกอบการที่ถูกหลักสุขาภิบาลเหมาะสมและเพียงพอ

(๔) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยในสถานประกอบการและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่าง ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้าว่าด้วยการนั้น

(๕) ต้องทำความสะอาดกวาดล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสุกรและบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสุกร ให้สะอาดทุกวัน และจัดให้มีที่กักเก็บมูลสุกรโดยเฉพาะเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญอันเนื่องมาจากกลิ่น และไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคหรือแมลงนำโรค

(๖) ห้ามทิ้งมูลสุกรหรือมูลฝอยในที่ดินของตนเอง ที่สาธารณะ หรือแหล่งน้ำสาธารณะ

(๗) ต้องมีห้องน้ำห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุม อาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องและบำบัดหรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

(๘) ภายในห้องน้ำและห้องส้วมต้องมีอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

(๙) ต้องดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงาน

ข้อ ๓๐ ผู้ดำเนินกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการน้ำเสียมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ดังนี้

(๑) ต้องมีการบำบัดน้ำเสียให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องก่อนปล่อย ออกสู่ภายนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก และต้องดูแลทางระบายน้ำไม่ให้อุดตัน

(๒) กรณีที่ไม่มีการระบายน้ำทิ้งออกนอกสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีกผู้ประกอบการ ต้องมีการจัดการน้ำเสียที่เกิดขึ้นทั้งหมด โดยต้องมีการป้องกันไม่ให้มีน้ำเสียหรือกลิ่นเหม็นกระทบต่อ สิ่งแวดล้อมภายนอก

(๓) ต้องมีการจัดการหรือควบคุมปัญหากลิ่นเหม็น สัตว์ และแมลงพาหะนำโรคไม่ให้ส่งผล กระทบต่อชุมชนโดยรอบ

(๔) ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยที่ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสม เพียงพอโดยมีการคัดแยก ตามประเภทของมูลฝอย

(๕) ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและปฏิบัติตาม ข้อกำหนดของท้องถิ่นว่าด้วยการนั้น ห้ามนำไปทิ้งในที่สาธารณะหรือแหล่งน้ำสาธารณะในกรณีที่มีการนำมูล สัตว์ปีก และวัสดุรองพื้นออกจากสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก ผู้ประกอบการต้องจัดให้ผู้ดำเนินการ เคลื่อนย้ายมีมาตรการเพื่อป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ และไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรค

(๖) ต้องมีการจัดการกำจัดภาชนะบรรจุสารเคมีหรือน้ำยาฆ่าเชื้อที่ใช้แล้วอย่างถูกต้องตามหลัก วิชาการ

(๗) ต้องมีห้องน้ำห้องส้วม อ่างล้างมือที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล มีการดูแลรักษาความสะอาด เป็นประจำ มีการบำบัดและกำจัดสิ่งปฏิกูลอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๑ ผู้ดำเนินกิจการเลี้ยงสุกรต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรค หรือสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสุกรด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง

(๒) การกำจัดซากสุกรให้ใช้วิธีเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรคหรือแมลง นำโรค ดังนี้

(๒.๑) การกำจัดซากสุกรโดยการฝังต้องมีเนื้อที่เพียงพอและอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซาก สุกรลึกจากผิวดิน ไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของซากสุกรจนทั่วและกลบหลุมดิน

(๒.๒) การกำจัดซากสุกรโดยการเผาต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้ เมาซากสุกรจนหมดการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๒.๓) สถานที่กำจัดซากสุกรต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรียนเลี้ยงสุกรอาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

(๓) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในสถานประกอบการเลี้ยงสุกรไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อหรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในบริเวณใกล้เคียง

(๔) กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวข้องกับสุกรในเขตพื้นที่ ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสุกร ทั้งในตัวสุกร อาหาร น้ำใช้ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

ข้อ ๓๒ สถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) ต้องป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและถูกต้อง กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ สถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องมีระบบป้องกันและควบคุมโรคได้ ซึ่งรวมถึงการทำลายเชื้อโรคก่อนเข้าสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ปีก และควบคุมโรคให้สงบไม่ให้แพร่บาดออกจากสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ปีกได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๒) จัดให้มีอุปกรณ์ฆ่าเชื้อที่มีประสิทธิภาพและอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งานภายในสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ปีก

(๓) หลังนำสัตว์ปีกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก ต้องทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก และบริเวณโดยรอบ และปิดพักโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๗ - ๒๑ วัน หรือตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์

(๔) เมื่อพบสัตว์ปีก ป่วย ต้องแยกตัวที่ป่วยออกจากตัวที่ปกติหากสงสัยว่าสัตว์ปีกป่วยเป็นโรคระบาด เช่น นิวคาสเซิล ไข้หวัดนก เป็นต้น ต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยเร่งด่วนและดำเนินการตามที่เจ้าหน้าที่กำหนดอย่างเคร่งครัด ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ กรณีพบผู้ป่วยภายในสถานประกอบการเลี้ยงสัตว์ปีกที่สงสัยว่ามีสาเหตุมาจากโรคระบาดจากสัตว์ปีก ให้รีบนำตัวส่งแพทย์เพื่อทำการตรวจวินิจฉัยโรคโดยทันที และปฏิบัติตามคำแนะนำรวมทั้งให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ในการป้องกันและควบคุมโรค

(๕) การทำลายซากสัตว์ปีกเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ให้ดำเนินการได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(๕.๑) การทำลายโดยการเผา ต้องมีสถานที่เผา เตาเผา อยู่ในบริเวณที่เหมาะสมเผาซากจนหมด และการเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๕.๒) การทำลายโดยการฝัง ต้องมีเนื้อที่เพียงพอ และไม่อยู่ในบริเวณที่มีน้ำท่วมถึงไม่มีน้ำขัง ห่างจากแหล่งน้ำไม่น้อยกว่า ๓๐ เมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสมทำการราด หรือโรยปูนขาวบนส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์ปีก จนทั่ว และให้ฝังซากได้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร หรือหากซากสัตว์ปีก มีจำนวนมากให้ทำการพูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ซึ่งการฝังกลบนี้ต้องสามารถป้องกันการคืบเซี่ยของสัตว์ได้ สถานที่กำจัดซากต้องห่างจากบริเวณอาคารหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย และต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของกรมปศุสัตว์หรือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานของกรมปศุสัตว์

(๖) ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ปีก เช่น หนู แมลงวัน แมลงสาบ เป็นต้น ที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค หรืออาจก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

ข้อ ๓๓ สถานประกอบกิจการต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการอาชีวอนามัย ความปลอดภัย และการป้องกันเหตุรำคาญ ดังนี้

(๑) จัดให้มีห้องเก็บสารเคมีน้ำยาฆ่าเชื้อ หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่าย โดยเฉพาะตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๒) จัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการและพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

(๓) ระดับเสียงในสถานประกอบกิจการเวลากลางวันต้องมีระดับเสียง เฉลี่ย ๘ ชั่วโมงไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๔) ระดับความเข้มข้นของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสุกรต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

(๕) วิธีการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบกิจการให้ใช้วิธีการตรวจวัดของหน่วยงานราชการไทย ในกรณีที่ไม่มียุทธวิธีตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

(๖) ต้องดำเนินการควบคุมป้องกันกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการไม่ให้มีกลิ่นน้ำเสีย เขม่า คิวีน เสียง ฝุ่นและความร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง หรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๓๔ สถานประกอบกิจการการเลี้ยงสัตว์ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสุขลักษณะของอาหารสัตว์ ดังนี้

(๑) อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

(๒) จัดให้มีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

(๓) ภาชนะบรรจุอาหารสัตว์ควรสะอาด ไม่เคยใช้บรรจุวัตถุดิบพิษ ปุ๋ย หรือวัตถุอื่นใดที่เป็นอันตรายต่อสัตว์

(๔) จัดให้มีการตรวจสอบคุณภาพอาหารสัตว์ หรือตรวจวิเคราะห์คุณภาพและสารตกค้างตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ส่วนที่ ๒

ความปลอดภัย อาชีวอนามัย และการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๓๕ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๖ สถานประกอบกิจการที่มีการดำเนินการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตราย หรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุ อันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๗ สถานประกอบกิจการที่ผู้ปฏิบัติงานอาจเปราะบางเนื่องจากสารเคมี วัตถุอันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ ต้องจัดให้มีที่ชำระร่างกายฉุกเฉิน และที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของสารเคมี วัตถุ อันตราย หรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยโรงงาน กฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตราย และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๓๘ สถานประกอบกิจการต้องใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรที่มีสภาพที่ปลอดภัยสำหรับการใช้งานในสถานประกอบกิจการ และต้องมีการติดตั้งในลักษณะที่แข็งแรง มั่นคง และปลอดภัย โดยมีระบบป้องกันอันตราย และป้ายคำเตือนหรือคำแนะนำในการป้องกันอันตรายจากอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักรนั้น ทั้งนี้การจัดวางหรือการจัดเก็บอุปกรณ์ เครื่องมือ หรือเครื่องจักร ต้องเป็นระเบียบไม่กีดขวางทางเดินและการปฏิบัติงาน และต้องมีการดูแลตรวจสอบและบำรุงรักษาให้อยู่ในสภาพดีตลอดเวลา

ข้อ ๓๙ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยความปลอดภัยอาชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อคุ้มครองสุขภาพผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ที่อาจได้รับผลกระทบจากผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ในการตรวจสุขภาพผู้ปฏิบัติงานเพิ่มเติมและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๔๐ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางแสง มลพิษทางความร้อน มลพิษทางความสั่นสะเทือนของเสียงอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง หรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุ นั้น

ในกรณีที่มีเหตุอันควรให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ ในการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญ หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุ นั้นและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

หมวด ๓

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ
ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๔๑ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียง หรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมี หรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน และผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๔

ใบอนุญาต

ข้อ ๔๒ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัติ นี้มีผลใช้บังคับห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการที่ต้องมีการควบคุมภายในท้องถิ่นในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้ ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๔๓ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตาม ข้อ ๗ ในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือสำเนาบัตรประจำตัวพนักงานรัฐวิสาหกิจ

(๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๓) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า ประกาศกำหนด

ข้อ ๔๔ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๔๕ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นแจ้งให้ผู้ขออนุญาต แก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วน ตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาต ได้ ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุ จำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลา ตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๖ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า เท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๗ และข้อ ๒๘ โดยอนุโลม

ข้อ ๔๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ ท้ายข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรณขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ สำหรับกรณีที่เป็นกรณขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม ภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๔๘ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

ข้อ ๔๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๕๐ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหายให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๕๑ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๕๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต ตามข้อบัญญัตินี้และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๕๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึงหรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๕๕ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ประกาศ ณ วันที่ ๐๑ ก.พ. ๒๕๖๗

ลงนาม.....

(นายสุรชัย ทนสิงห์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า

เห็นชอบ

ลงนาม.....

(นายรัชกฤต พยัคฆ์)

นายอำเภอศรีมหาโพธิ์

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมต่อท้าย ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม/ปี	
		บาท	สตางค์
๑.	กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์		
	(๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด		
	๑.๑ ม้า โค กระบือ		
	๑) ไม่เกิน ๒๐ ตัว	๕๐	
	๒) เกินกว่า ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๓๐๐	
	๓) เกินกว่า ๕๐ ตัว ขึ้นไป	๑,๐๐๐	
	๑.๒ การเลี้ยงสุกร		
	๑) ไม่เกิน ๑๕ ตัว	๒๐	
	๒) เกินกว่า ๑๕ ตัว แต่ไม่เกิน ๓๐ ตัว	๒๐๐	
	๓) เกินกว่า ๓๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๑,๐๐๐	
	๔) เกินกว่า ๕๐ ตัว ขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	๑.๓ การเลี้ยงแพะ แกะ		
	๑) ไม่เกิน ๑๐ ตัว	๒๐	
	๒) เกินกว่า ๑๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๓๐ ตัว	๘๐๐	
	๓) เกินกว่า ๓๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว	๑,๐๐๐	
	๔) เกินกว่า ๕๐ ตัว ขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	๑.๔ การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่ หรือสัตว์ปีกอื่นๆ		
	๑) ไม่เกิน ๒๐๐ ตัว	๒๐	
	๒) เกินกว่า ๒๐๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ตัว	๓๐๐	
	๔) เกินกว่า ๕๐๐ ตัว ขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	๑.๕ การเลี้ยงสัตว์น้ำ		
	๑) บ่อขนาดไม่เกิน ๕๐ ตร.ม.	๒๐	
	๒) บ่อขนาดตั้งแต่ ๕๐-๑๐๐ ตร.ม.	๓๐	
	๓) บ่อขนาดตั้งแต่ ๑๐๑ ตร.ม.ขึ้นไป	๔๐	
	๑.๖ การเลี้ยงสัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง	๒๐	
	๑.๗ การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอาน้ำนม		
	๑) ไม่เกิน ๕ ตัว	๒๕๐	
	๒) เกินกว่า ๕ ตัว ขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	(๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวม หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๑,๐๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม/ปี	
		บาท	สตางค์
๒.	กิจการที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์		
	๒.๑ การฆ่าสัตว์ หรือชำระสัตว์ (ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขายในตลาด)		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๒๕๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๐๐๐	
	๒.๒ การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์	๕,๐๐๐	
	๒.๓ การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังไม่ได้แปรรูป	๑,๒๐๐	
	๒.๔ การเคียวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์	๑,๒๐๐	
	๒.๕ การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือก กระดอง กระดุก เขา หนัง ขนหรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผา หรือกรรมวิธีใดๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร		
	๑) โดยใช้เครื่องจักรกล	๒๕๐	
	๒) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๒.๖ การผลิต โม่ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์ หรือพืชหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์ หรือ ส่วนประกอบของอาหารสัตว์	๑,๒๐๐	
	๒.๗ การผลิต แปรรูป สะสม หรือการล้างครั้ง	๑,๒๐๐	
๓.	กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน		
	๓.๑ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ้ว น้ำจิ้ม หรือซอสปรุงรสชนิดต่างๆ	๑,๒๐๐	
	๓.๒ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า ปลาสาม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอย ดอง น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน	๖๐๐	
	๓.๓ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แซ่อิม จากผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น	๖๐๐	
	๓.๔ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น เคี้ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้ง ย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๒๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๐๐๐	
	๓.๕ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุลูกชิ้น	๑,๒๐๐	
	๓.๖ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นหมี่ ขนมหั้ว ก๋วยเตี๋ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี๊ยมอี เนื้อสัตว์เทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๑๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๕๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม/ปี	
		บาท	สตางค์
	๓.๗ การผลิตบะหมี่ มั๊กกะโรนี สปาเกตตี พาสต้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๒๕๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๓.๘ การผลิต ขนมปังสด ขนมปังแห้ง จันอับ ขนมเปียะ ขนมอบอื่นๆ		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๖๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๓.๙ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ํานม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ํานมสัตว์	๑,๒๐๐	
	๓.๑๐ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม	๑,๒๐๐	
	๓.๑๑ การผลิตไอศกรีม		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๑๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๓.๑๒ การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๒๕๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๓.๑๓ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุใบชาแห้ง ชาผงหรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ	๑,๒๐๐	
	๓.๑๔ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู ข้าวหมาก น้ำตาลเมา	๕,๐๐๐	
	๓.๑๕ การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ	๑,๒๐๐	
	๓.๑๖ การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง	๑,๒๐๐	
	๓.๑๗ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืชผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๒๕๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๓.๑๘ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๖๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๓.๑๙ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุผลสุรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร	๕,๐๐๐	
	๓.๒๐ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำตาล น้ำเชื่อม		
	๑) น้ำตาลทราย	๑,๒๐๐	
	๒) น้ำตาลอย่างอื่น	๑,๐๐๐	
	๓.๒๑ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ	๑,๒๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม/ปี	
		บาท	สตางค์
	๓.๒๒ การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น	๒๕๐	
	๓.๒๓ การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร	๑,๒๐๐	
	๓.๒๔ การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐	
๔.	กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด		
	๔.๑ การผลิต โม่ บด ผสม หรือบรรจุยา		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๖๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๔.๒ การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง รวมทั้งสบู่ที่ใช้กับร่างกาย		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๖๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๔.๓ การผลิต บรรจุสบู่ ผลิตภัณฑ์จากสบู่	๑,๒๐๐	
	๔.๔ การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป	๑,๒๐๐	
	๔.๕ การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด สะอาดต่างๆ		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๖๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
๕.	กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร		
	๕.๑ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันพืช	๑,๒๐๐	
	๕.๒ การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ	๑,๒๐๐	
	๕.๓ การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคู แป้งจากพืชหรือ แป้งอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๒๐๐	
	๕.๔ การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม		
	๑) ไม่เกิน ๓ เกวียน/วัน	๔๐๐	
	๒) ไม่เกิน ๕ เกวียน/วัน	๗๐๐	
	๓) ไม่เกิน ๗ เกวียน/วัน	๑,๐๐๐	
	๔) เกิน ๗ เกวียน/วันขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	๕.๕ การผลิตยาสูบ	๑,๒๐๐	
	๕.๖ การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช	๖๐๐	
	๕.๗ การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย		
	๑) การผลิต และการสะสมปุ๋ยเคมี	๕,๐๐๐	
	๒) การสะสมปุ๋ยเคมี	๑,๐๐๐	
	๕.๘ การผลิตเส้นใยจากพืช	๑,๒๐๐	
	๕.๙ การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด	๑,๒๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม/ปี	
		บาท	สตางค์
๖.	กิจการที่เกี่ยวกับโลหะ หรือแร่		
	๖.๑ การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ ด้วยโลหะหรือแร่		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๓๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๖.๒ การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๖.๑	๕,๐๐๐	
	๖.๓ การกลึง เจาะ เชื่อม ตี ตัด ประสาน ริด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๖.๑	๕๐๐	
	๖.๔ การเคลือบ ชุบ โลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๖.๑	๑,๒๐๐	
	๖.๕ การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๖.๑	๑,๒๐๐	
	๖.๖ การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่	๑,๒๐๐	
๗.	กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล		
	๗.๑ การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์	๘๐๐	
	๗.๒ การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	๑,๐๐๐	
	๗.๓ การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล	๑,๒๐๐	
	๗.๔ การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุง ยานยนต์เครื่องจักร หรือเครื่องกล ดังกล่าวด้วย	๑,๒๐๐	
	๗.๕ การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์	๘๐๐	
	๗.๖ การผลิต สะสม จำหน่าย ซ่อมหรืออัดแบตเตอรี่		
	๑) การผลิตแบตเตอรี่	๕,๐๐๐	
	๒) การซ่อม การอัดแบตเตอรี่	๓๐๐	
	๗.๗ การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื่อมยางยานยนต์หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ		
	๑) รถยนต์	๕๐๐	
	๒) รถจักรยานยนต์ รถจักรยาน รถที่มีตั้งแต่สามล้อลงมา	๒๐๐	
	๗.๘ การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์	๑,๒๐๐	
	๗.๙ การสะสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่า หรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า	๕๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม/ปี	
		บาท	สตางค์
๘.	กิจการที่เกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ		
	๘.๑ การผลิตไม้ขีดไฟ	๕,๐๐๐	
	๘.๒ การเลื่อย ขอย ชัด ใส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร	๘๐๐	
	๘.๓ การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสี แต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์จากไม้ หวาย ขานอ้อย	๘๐๐	
	๘.๔ การอบไม้	๑,๒๐๐	
	๘.๕ การผลิต สบสเม แบ่งบรรจุ รูป	๑,๒๐๐	
	๘.๖ การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์ อื่นใดด้วยกระดาษ	๑,๒๐๐	
	๘.๗ การผลิตกระดาษชนิดต่าง ๆ	๑,๒๐๐	
	๘.๘ การเผาถ่าน หรือสเมถ่าน	๕๐๐	
๙.	กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ		
	๙.๑ การประกอบกิจการสปา เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ	๑,๒๐๐	
	๙.๒ การประกอบกิจการอาบ อบ นวด	๕,๐๐๐	
	๙.๓ การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ	๑,๒๐๐	
	๙.๔ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่ เป็นการให้บริการที่ในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ	๕๐๐	
	๙.๕ การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราว สำหรับคนเดินทางหรือบุคคลอื่นใด โดยมีค่าตอบแทนหรือกิจการอื่นใดในทำนองเดียวกัน		
	๑) มีห้องพัก ไม่เกิน ๒๐ ห้อง	๖๐๐	
	๒) มีห้องพักเกิน ๒๐ ห้องขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	๙.๖ การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน		
	๑) มีห้องพัก ไม่เกิน ๑๐ ห้อง	๘๐๐	
	๒) มีห้องพักเกิน ๑๐ ห้องขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	๙.๗ การประกอบกิจการมหรสพ	๑,๒๐๐	
	๙.๘ การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต้นรำ รำวง ร้องเงี้ยว ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๒๐๐	
	๙.๙ การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับอนุญาตใน ๙.๑	๑,๒๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม/ปี	
		บาท	สตางค์
	๙.๑๐ การประกอบกิจการการเล่นสเกต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน	๑,๒๐๐	
	๙.๑๑ การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม	๑๐๐	
	๙.๑๒ การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย	๓๐๐	
	๙.๑๓ การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก	๑,๒๐๐	
	๙.๑๔ การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตุ้เกม	๒,๐๐๐	
	๙.๑๕ การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์	๓๐๐	
	๙.๑๖ การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ	๒,๐๐๐	
	๙.๑๗ การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์หรือสิ่งแวดล้อม	๑,๒๐๐	
	๙.๑๘ การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย	๖๐๐	
	๙.๑๙ การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ	๓๐๐	
	๙.๒๐ การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ	๓๐๐	
	๙.๒๑ การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว	๓๐๐	
๑๐.	กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ		
	๑๐.๑ การปั่นด้าย กรอด้าย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยมือที่กระตุก		
	๑) ตั้งแต่ ๕ ตัวขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	๑๐.๒ การสะสมปอ ป่าน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์	๑,๒๐๐	
	๑๐.๓ การปั่นฝ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐	
	๑๐.๔ การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐	
	๑๐.๕ การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร		
	๑) ตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๑๐ เครื่อง	๕๐๐	
	๒) ตั้งแต่ ๑๐ เครื่องขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	๑๐.๖ การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่นๆ	๑,๒๐๐	
	๑๐.๗ การซัก อบ รีด หรืออัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร	๑,๒๐๐	
	๑๐.๘ การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ	๖๐๐	
๑๑.	กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึงกัน		
	๑๑.๑ การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา	๑,๒๐๐	
	๑๑.๒ การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหินด้วยเครื่องจักร	๕,๐๐๐	
	๑๑.๓ การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ด้วยซีเมนต์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
	๑) โดยไม่ใช่เครื่องจักรกล	๖๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๑๑.๔ การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน ทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ตัก ตุก โม่ บด หรือย่อยด้วยเครื่องจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน	๑,๒๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม/ปี	
		บาท	สตางค์
	๑๑.๕ การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๒๐๐	
	๑๑.๖ การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ	๑,๒๐๐	
	๑๑.๗ การผลิตขอล็ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน	๑,๒๐๐	
	๑๑.๘ การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม	๑,๒๐๐	
	๑๑.๙ การผลิต ตัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๑,๒๐๐	
	๑๑.๑๐ การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย	๑,๒๐๐	
	๑๑.๑๑ การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๑,๒๐๐	
	๑๑.๑๒ การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๖.๕	๕๐๐	
๑๒.	กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่างๆ		
	๑๒.๑ การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำลาย	๕,๐๐๐	
	๑๒.๒ การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ		
	๑) การผลิตก๊าซ	๕,๐๐๐	
	๒) การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ	๓๐๐	
	๑๒.๓ การผลิต การกลั่น การสะสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่างๆ		
	๑) การผลิต การกลั่น	๕,๐๐๐	
	๒) การสะสม การขนส่ง ตั้งแต่ ๒๐-๖๐๐ ลิตร	๓๐๐	
	๓) การสะสม การขนส่ง ตั้งแต่ ๖๐๐ ลิตร ขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	๑๒.๔ การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก	๑,๒๐๐	
	๑๒.๕ การพ่นสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับอนุญาตใน ๗.๑	๑,๒๐๐	
	๑๒.๖ การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูโลสอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๖๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๑๒.๗ การโม่ สะสม หรือบดขัณฑ์		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๖๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
	๑๒.๘ การผลิตหรือน้ำมันผสมสี	๕,๐๐๐	
	๑๒.๙ การผลิต การล้างฟิล์ม รูปถ่าย หรือฟิล์มภาพยนตร์		
	๑) ฟิล์มรูปถ่าย	๖๐๐	
	๒) ฟิล์มภาพยนตร์	๑,๒๐๐	
	๑๒.๑๐ การเคลือบ ขุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูโลสอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๒๐๐	
	๑๒.๑๑ การผลิตพลาสติก เซลลูโลสอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๒๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม/ปี	
		บาท	สตางค์
	๑๒.๑๒ การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑,๒๐๐	
	๑๒.๑๓ การผลิตน้ำแข็งแห้ง	๑,๒๐๐	
	๑๒.๑๔ การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง		
	๑) การผลิตดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๕,๐๐๐	
	๒) การสละดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๒,๕๐๐	
	๓) การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๒,๕๐๐	
	๑๒.๑๕ การผลิตเซลลูล์ก หรือสารเคลือบเงา	๑,๒๐๐	
	๑๒.๑๖ การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๖๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๕,๐๐๐	
	๑๒.๑๗ การผลิต สะสม หรือบรรจุภาว		
	๑) โดยไม่ใช้เครื่องจักรกล	๖๐๐	
	๒) โดยใช้เครื่องจักรกล	๑,๒๐๐	
๑๓.	กิจการอื่นๆ		
	๑๓.๑ การพิมพ์หนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร	๕,๐๐๐	
	๑๓.๒ การผลิต ซ่อม เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรืออุปกรณ์ไฟฟ้า		
	๑) มีพื้นที่ประกอบการไม่เกิน ๑๐๐ ตร.ม.	๖๐๐	
	๒) มีพื้นที่ประกอบการตั้งแต่ ๑๐๐ ตร.ม.ขึ้นไป	๑,๒๐๐	
	๑๓.๓ การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๒๐๐	
	๑๓.๔ การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียวหรือถ่ายเอกสาร		
	๑) การพิมพ์แบบ หรือพิมพ์เขียว	๑,๐๐๐	
	๒) การถ่ายเอกสาร โดยมีเครื่องถ่ายเอกสารไม่เกิน ๑ เครื่อง	๑๐๐	
	๑๓.๕ การสละวัตถุหรือสิ่งของชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้	๑,๐๐๐	
	๑๓.๖ การประกอบกิจการโกดังสินค้า	๑,๒๐๐	
	๑๓.๗ การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุผลิตภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรสภาพเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่	๑,๒๐๐	
	๑๓.๘ การพิมพ์ เขียน พ่นสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ	๑,๒๐๐	
	๑๓.๙ การก่อสร้าง	๑,๒๐๐	
	๑๓.๑๐ การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	๕๐๐	

ลำดับที่	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียม/ปี	
		บาท	สตางค์
	๑๓.๑๑ การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐	
	๑๓.๑๒ การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค	๕๐๐	
	๑๓.๑๓ การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง	๕๐๐	
	๑๓.๑๔ การผลิต สະສມ หรือขนส่งไปโอดีเซลและ เอทานอล	๕๐๐	

คำขอเลขที่...../
(เจ้าหน้าที่กรอก)

แบบคำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

โดย.....มีผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตาม.....

ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขออนุญาต.....

๒. พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว ดังนี้

สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่น ๆ ระบุ.....)

สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่.....

หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ใบมอบอำนาจ (ในกรณีที่มีการมอบอำนาจ)

สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล

หลักฐานที่แสดงการเป็นผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

.....

.....

.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....)

ส่วนของผู้เจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอรับใบอนุญาต

เลขที่..... ได้รับเรื่องเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ
 ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายใน..... วัน นับตั้งแต่วันที่
วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เล่มที่..... เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่น อนุญาตให้.....
สัญชาติ..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ..... ประเภท.....
ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

เสียค่าธรรมเนียมปีละ..... บาท (.....) ตามใบเสร็จรับเงิน
เล่มที่..... เลขที่..... ลงวันที่.....

(๒) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๖

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่น
เกี่ยวข้อง โดยมีอาจแก้ไขได้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะ ดังต่อไปนี้ด้วย

(๔.๑).....

(๔.๒).....

(๕) ใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

(๖) ใบอนุญาตฉบับนี้สิ้นอายุวันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน (๑) ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่
ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท

(๒) หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

เลขที่รับ...../.....

แบบขอต่อใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

โดย.....มีผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล

ปรากฏตาม.....

ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขออนุญาต

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ประเภท.....ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

โดยชื่อสถานประกอบการว่า.....

พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร กำลังเครื่องจักร.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....

แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วย ดังนี้

๑. ใบอนุญาตเดิม
๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ จำนวน ๑ ฉบับ
๓. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ จำนวน ๑ ฉบับ
๔. หลักฐานการอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง คือ
  - ๔.๑.....
  - ๔.๒.....
  - ๔.๓.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอต่อใบอนุญาต

(.....)

แบบขอรับใบแทนใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้าพเจ้า (นาย/นาง/นางสาว).....

เป็นบุคคลธรรมดา อายุ.....ปี สัญชาติ..... เลขหมายบัตรประจำตัวประชาชน
เลขที่.....อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ต.รอก/ชอย.....
ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์..... โทรสาร.....

เป็นนิติบุคคล ประเภท..... จดทะเบียนเมื่อ.....
มีสำนักงานอยู่ที่.....อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ต.รอก/ชอย.....
ถนน..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์..... โทรสาร.....

ผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาต มีดังนี้

๑. (นาย/นาง/นางสาว).....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่..... ต.รอก/ชอย..... ถนน..... แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์..... โทรสาร.....

๒. (นาย/นาง/นางสาว).....อยู่บ้านเลขที่.....
หมู่ที่..... ต.รอก/ชอย..... ถนน..... แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์..... โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
โดยชื่อสถานประกอบการ..... ตั้งอยู่เลขที่.....
หมู่ที่..... ต.รอก/ชอย..... ถนน..... แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... หมายเลขโทรศัพท์..... โทรสาร.....

อาคารประกอบการมีเนื้อที่.....ตารางเมตร บริเวณสถานประกอบการ (รวมทั้งอาคารประกอบการ)
มีเนื้อที่.....ตารางเมตร ที่ดินบริเวณสถานທີ່.....

(เป็นไม้ ห้อถ่วง ติ๊กถ่วง คอนกรีตเสริมเหล็ก ฯลฯ) เนื่องจากใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อ
สุขภาพได้

- สูญหาย
 ถูกทำลาย
 อื่น ๆ เมื่อวันที่.....

๓. หลักฐานที่นำมาประกอบการพิจารณาขอรับใบแทนใบอนุญาต มีดังนี้

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเจ้าของกิจการ (ผู้ประกอบการ/ผู้ถือใบอนุญาต)
 ๒. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านของผู้จัดการ
 ๓. สำเนาทะเบียนบ้านเจ้าของบ้านที่ใช้เป็นที่ตั้งสถานประกอบการ
 ๔. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
ของผู้แทนนิติบุคคล (กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นนิติบุคคล)
 ๕. หนังสือมอบอำนาจที่ถูกต้องตามกฎหมาย พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้
มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจ (กรณีเจ้าของไม่สามารถมายื่นคำขอด้วยตนเอง)

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำขออนุญาตการต่าง ๆ
เกี่ยวกับประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....

ชื่อสถานประกอบการว่า.....
พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร กำลังเครื่องจักร.....แรงม้า จำนวนคนงาน.....คน
ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
หมายเลขโทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอต่อนายกองค้การบริหารส่วนตำบลหัวหว้า ด้วยข้าพเจ้ามีความประสงค์

.....
.....
.....
.....
.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอใบอนุญาต
(.....)